

Heerlen, 9 september 2026

Drie minuten bijdrage tweede ronde

Voorzitter, ik wil toch beginnen met mijn verbazing. Ik kreeg vandaag een bericht van een bewoonster, die vanavond via het sprekersplein aandacht wilde vragen voor behoud van onze gemeenschappen! Bijzonder dat het inspreekplein geschrapt wordt. De mogelijkheid voor burgers om zelf een onderwerp aan de orde te stellen.

Ik hoorde de voorzitter vragen om bij het onderwerp te blijven. Dat illustreert onbedoeld nu net mijn punt: het besluit rondom de Van Waningweg staat niet los van het beleid van Heerlen wat betreft volkshuisvesting.

Marcus Aurelius schreef bijna 2000 jaar geleden al dat vrijwel niets op zichzelf staat maar alles met elkaar verbonden is.

Laten we elkaar niet voor de gek houden. Dat het College en de Commissie niet toestemmen voor een grootschalige opvang stond gewoon al vast vandaag.

Laat ik toch het verzoek van de voorzitter volgen. Vanuit mijn betrokkenheid bij advisering rond Mondriaan zie ik hoe kwetsbaar de keten van zorg, wonen en doorstroming is. Als passende woonruimte ontbreekt, stokt de doorstroming, blijven mensen langer afhankelijk van zorg en neemt de druk elders toe.

De opvang waar we vanavond over spreken is natuurlijk veel breder. Het gaat om allerlei groepen die tijdelijk opvang of woonruimte nodig hebben. Deze aanvraag maakt zelfs opvang van maximaal **706 personen** mogelijk. Als zoveel verschillende groepen dezelfde schaarse woon- en opvangruimte nodig hebben, moeten we dan niet fundamenteeler kijken naar hoe Heerlen zijn ruimte inzet?

De grotere opgave is wat mij betreft te voorkomen dat problemen rond wonen, zorg en leefbaarheid uiteindelijk uitmonden in een steeds grotere vraag naar opvang. **Zorg binnen Parkstad voor voldoende opvang voor kwetsbare mensen, maar concentreer die niet massaal in een kwetsbare wijk als Molenberg.** Dat is feitelijk ook de lijn van het College: spreiden en voorkomen dat juist buurten waar de leefbaarheid al onder druk staat verder worden belast. Maar dan wel werkelijk mengen/spreiden zonder te verdringen!

En dan wringt nog iets: het terrein van de voormalige politieschool ligt al 17 jaar braak, terwijl de woningnood groot is en elders buurten als sneeuw voor de zon verdwijnen. Intussen kosten procedures en een oplopende miljoenenclaim de stad vooral tijd, energie en grote financiële risico's.

Benut daarom beschikbare ruimte en ontwikkelbeleid om problemen op te lossen, niet om ze van de ene kwetsbare plek naar de andere te verplaatsen.